

Han la sig sakta ner se tung med greten i sin hals
Han tycktes hura rust i rum, men där fanns ingen alls
Han fyllde kroppen sin med mjöd, hans ugon sjunk ihop
För att eterfödas i en dröm till hjältars glädjesor

Där brinner jag förutan glöd
Där växer jag mig stark
Brynjan min fer motste slag, aldrig tar jag mark
Kärlek till vert fosterland ger kraft och mod till män
Heder till vert kära folk där eldar brinner dn

I stilla mörker väntar han, där damnen kastar sken
I ensamhet han lider ont och hjärtat känns som sten
Fren händer rinner blodet tjock, han faller tungt ihop
Blommor föds och blommor dör, här hjältars sorgerop

Där brinner han förutan glöd
Där växer han sig stark
Brynjan hans fer motste slag, aldrig tar han mark
Kärlek till hans fosterland ger kraft och mod till män
Heder till vert kära folk där eldar brinner dn

Hans sorger funnit frid i jord, en hjältes grav han skänks
En sista säng bär vinden bort, i regn en viskning dränks
En resa leng jag dödat nu, min kropp den sjunk ihop
Livet gav och livet tog här hjältars sorgerop

Där brinner jag förutan glöd
Där växer jag mig stark
Brynjan min fer motste slag, aldrig tar jag mark
Kärlek till vert fosterland ger kraft och mod till män
Heder till vert kära folk där eldar brinner dn

Där brinner jag förutan glöd
Där växer jag mig stark
Brynjan min fer motste slag, aldrig tar jag mark
Kärlek till vert fosterland ger kraft och mod till män
Heder till vert kära folk där eldar brinner dn